

ÖZELLEŞTİRME KAVGASINDA YENİLDİK Mİ?

Aydınlık Dergisi, 7 Haziran 1998

Yıldırım Koç

16 Mayıs 1998 günü TÜRK-İŞ tarafından Ankara'da İşsizliğe Hayır! Özelleştirme Talanına Son! Mitingi düzenlendi. Ankara dışından bir şube başkanı arkadaşımı mitingde gördüm. Mitingi nasıl bulduğunu sordum. "İyi de," dedi, "geç kalındı; özelleştirmeler bittikten sonra miting yapılıyor." Bu anlayışı KİGEM'in bir iç toplantısında da izlemiştim. Bazı arkadaşlar, özelleştirme mücadelesinde başarısız kaldığımızı ve yenildiğimizi söylüyorlardı.

Bu görüşlere katılmıyorum. Yenildiğimizi kabul etmek, teslimiyettir. Daha yenilmedik. Doğrusunu isterseniz, kavga asıl şimdi başlıyor. Yılgınlığa kapılmazsak, geniş bir cephe oluşturabilirsek, farklı alanlardaki mücadeleyle özelleştirmeye karşı mücadeleyi bütünleştirebilirsek, başarı şansımız var. Ayrıca, gücümüz yetmese, yenilsek bile, ilerde halkımız özelleştirmenin olumsuz sonuçlarını daha etkili ve yaygın bir biçimde yaşadığında, "biz sizi uyarıştık; o zaman yetersiz güçlerimizle bile biz mücadele etmiştik; biz haklıydık; şimdi özelleştirmeyi tersine çevirmek, kamulaştırmalara gitmek için, sosyal devleti kurmak ve geliştirmek için önerilerimize uyun" deme hakkımız olacaktır. Ama gerçekten daha yenilmedik. Bunda da sendikaların küçümsenmeyecek rolü oldu.

TÜRK-İŞ'in Konfederasyon olarak hiçbir Genel Kurul kararında, hiçbir Başkanlar Kurulu kararında ve Yönetim Kurulu kararında, özelleştirme lehinde tek bir cümle yoktur. Parlamento'da temsil edilen tüm siyasi partilerin özelleştirme savunuculuğu yaptığı bir dönemde, TÜRK-İŞ bunu sağlayabilmiştir. TÜRK-İŞ'e bağlı bazı sendikaların geçmişte veya bugün farklı tavırları olmuştur. Ancak Konfederasyonun bu konudaki görüşleri açıktır; saldırı yoğunlaştıkça her geçen gün daha da netleşmektedir.

Bu konuda sendikaların oynadığı önemli rolü, özelleştirmenin yılmaz savunucusu Besim Tibuk'un görüşlerinde de izlemek olanaklıdır. Besim Tibuk 1996 yılında yayınlanan yaşamöyküsünde şunları söylüyor¹:

"Türkiye'de 1983'den beri özelleştirmeye, yani devletin ekonomiden elini çekmesine en büyük engeli sendikalar teşkil etmiştir. Büyük büyük gösteri yürüyüşleri yapmışlar, baskı oluşturmuşlardır. Bugün hala sendikacılarımız özelleştirmeye karşı pankartlar asıyorlar. Dünyadan haberleri yok." (s.160)

"Belki fiilen engelleme yapmıyorlar ama, kamuoyunun özelleştirme lehine oluşmasını fiilen engelliyorlar. Politikacılar zaten KİT'lere hakim olmanın getirdiği gücü elden bırakmak istemiyorlar, dünyanın hiçbir yerinde de istemezler. Sendikacıların politikacılara özelleştirme için baskı yapmaları lazım. Aksine, özelleştirmemelerini istiyorlar ki, bu da politikacının canına minnet. Başta sendikacıların özelleştirmeyi ısrarla istemeleri lazım." (s.164)

Gerçekten de 1983 yılından beri özelleştirmeye çalışıyorlar. 15 yıldır başarısızlar. Herhalde bu konuda Dünya Bankası ve IMF ile yapılan görüşmelerde ciddi biçimde de eleştiriliyorlar. Şimdi kavganın en sert dönemi yaklaşıyor. Bugüne kadar küçük kavgalar oldu. Onların önemli bir kısmında yenildik. Ama, Elektrik santralleri ve dağıtım şebekeleri, Telekom, Tekel, Petrol Ofisi, SEKA, TİGEM ve diğer işyerleriyle asıl kavga şimdi geliyor. Bu alanlardaki özelleştirmelerin ülkemizin ekonomisine ve ulusal savunmamıza vuracağı darbeler de çok açık ve bunları kamuoyuna iletebilecek konumdayız. Yılgınlığa hiç gerek yok. Daha yenilmedik. Kavga daha bitmedi. Asıl kavga şimdi başlıyor. Özelleştirmeyi yıllardır geciktirmede başka ülkelerle kıyaslandığında çok daha başarılıyız. Ufak tefek eylemlerle bile bu kadar geciktirebildiysek, ülkemiz, halkımız ve işçi sınıfımız açısından gündemdeki büyük tehlikeler karşısında daha da başarılı olabiliriz ve olacağız.

¹ Alatlı, İ. - Çizem, K.H., **Asabi Bozuk Bir Adamın Portresi**, Dem Yay., İstanbul, 1996.